

Ministerie van Justitie en Veiligheid
Directie Wetgeving en Juridische Zaken

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag

Den Haag, 27 februari 2018

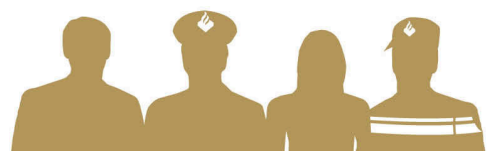
Betreft: Advies op het conceptwetsvoorstel Screening ambtenaren van politie en politie-externen

Bij brief van 20 december 2018, met kenmerk 2166688, heet u de Landelijke Organisatie van Politievrijwilligers (LOPV) uitgenodigd om advies uit te brengen over het conceptwetsvoorstel Wijziging van de Politiewet 2012 en de Wet op de medische keuringen in verband met het screenen van personen die ambtenaar van politie willen worden of zijn en personen die krachtens overeenkomst werkzaamheden voor de politie, de rijksrecherche of de Politieacademie gaan verrichten of verrichten (screening ambtenaren van politie en politie-externen). Graag maken wij van de mogelijkheid gebruik om u hierover te adviseren.

De LOPV onderschrijft het belang van goede screening van ambtenaren van politie. Integriteitsschendingen door individuen doen keer op keer afbreuk aan het aanzien van de politie als geheel. Politievrijwilligers maken, als ambtenaren van politie, integraal onderdeel uit van het korps. Ook hun aanzien staat daarom op het spel. Screening is een van de maatregelen die de kans op integriteitsschendingen en de gevolgen daarvan verkleint. Daarom is screening gelukkig al langere tijd een staande praktijk voor ambtenaren van politie, ondanks enkele leemten ten aanzien van politievrijwilligers. Wij juichen het toe dat uw minister het initiatief wil nemen om het screeningsproces te verbeteren en leemten weg te nemen. Tevens vinden wij het verstandig dat, als dit conceptwetsvoorstel tot wet zou worden verheven, ook politie-externen gescreend kunnen gaan worden.

In de afgelopen jaren heeft de minister van Justitie en Veiligheid diverse afspraken gemaakt en toezeggingen gedaan over politievrijwilligers. Zo sprak de minister in de Visie op politievrijwilligers met de politie, de politievakbonden en de LOPV gezamenlijk af dat politievrijwilligers hetzelfde behandeld worden als beroepsmatige politieambtenaren, tenzij er een zwaarwegende reden is om ze niet hetzelfde te behandelen. Dit geldt niet alleen ten aanzien van operationele inzetbaarheid of bedrijfsvoeringsaangelegenheden, maar ook ten aanzien van rechtspositie. Een soortgelijke toezegging heeft de minister bij herhaling gedaan aan en (her)bevestigd in de Tweede Kamer. Inmiddels is er op basis van deze afspraken en toezeggingen een aanpassing van het Besluit bewapening en uitrusting politie in voorbereiding. Recent zijn in de Wet DNA-afname bij veroordeelden en in het Wetboek van Strafvordering de bevoegdheden van politievrijwilligers geharmoniseerd met die van beroepsmatige politieambtenaren. Op basis van dit 'hetzelfde, tenzij'-principe wordt er nu gewerkt aan de integratie van het Besluit Rechtspositie Vrijwillige Politie in het Besluit Algemene Rechtspositie Politie. In onze beoordeling van onderhavige conceptwetsvoorstel staat dan ook centraal dat screening van vrijwilligers en beroepspersoneel hetzelfde geregeld zal moeten zijn. Pas in tweede instantie is er – beperkt – ruimte om de 'tenzij'-clausule toe te passen en hiervan af te wijken. Deze uitzondering mag niet lichtzinnig worden ingeroepen en zal altijd grondig gemotiveerd moeten worden.

Ons specifieke belang is dat van de politievrijwilliger. Omdat wij het conceptwetsvoorstel in meer algemene zin onderschrijven, zullen wij in het vervolg van deze brief specifiek ingaan op de positie van politievrijwilligers. Wij zullen

in ons advies eerst ingaan op de huidige situatie en de tekortkomingen daarin.¹ Daarna gaan we in op de vraag of het huidige conceptwetsvoorstel een oplossing voor deze tekortkomingen biedt. Vervolgens zullen wij nog uitgebreid stilstaan bij het voornemen om ten aanzien van sommige politievrijwilligers te volstaan met een verklaring omtrent gedrag (VOG), in plaats van andere vormen van screening. Op dit punt wordt namelijk een onderscheid gemaakt tussen vrijwillige ambtenaren en beroepsmatige ambtenaren. Zoals hiervoor aangegeven zou deze uitzondering alleen ingeroepen mogen worden als er zwaarwegende redenen zijn om beide groepen niet hetzelfde te behandelen.

Huidige situatie

Op dit moment is screening van politievrijwilligers geregeld in de artikelen 4a, 4b en 4c van het Besluit rechtspositie vrijwillige politie (BRVP).

In artikel 4a van het BRVP is geregeld dat aanstelling van de vrijwillige ambtenaar in opleiding slechts mogelijk is, indien op grond van een ten aanzien van de betrokkene ingesteld onderzoek naar de betrouwbaarheid en geschiktheid geen bezwaar blijkt te bestaan tegen diens aanstelling. In dit artikel wordt de werkingssfeer – ten onrechte – beperkt tot de vrijwillige ambtenaar in opleiding. Dit gebeurt in tegenstelling tot de tegenhanger van dit artikel voor het beroepspersoneel. In artikel 8a van het BARP is namelijk bepaald dat het betrouwbaarheidsonderzoek op alle beroepsmatige ambtenaren van toepassing is.

Hoewel uit de wetsgeschiedenis duidelijk blijkt dat het begrip ‘vrijwillige ambtenaar in opleiding’, als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, van het BARP, de tegenhanger is van het begrip ‘aspirant’, als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b van het Besluit algemene rechtspositie politie (BARP), laat het BRVP desondanks in het midden dat de vrijwillige ambtenaar in opleiding na voltooiing van diens opleiding wordt aangesteld voor de uitvoering van de politietaak. Alle misverstanden hierover worden nog eens versterkt doordat in artikel 4a, vierde lid, van het BRVP is bepaald dat het betrouwbaarheidsonderzoek niet van toepassing is wanneer het een aanstelling betreft in een functie waarin technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie worden uitgevoerd.

Geconcludeerd moet worden dat in het BRVP niets is geregeld ten aanzien van het betrouwbaarheidsonderzoek bij aanstelling van de vrijwillige ambtenaar, anders dan de vrijwillige ambtenaar in opleiding. Kennelijk is over het hoofd gezien dat politievrijwilligers ook rechtstreeks (bijvoorbeeld als zij-instromer) aangesteld kunnen worden voor de uitvoering van de politietaak. Ook is niets geregeld over het betrouwbaarheidsonderzoek ten behoeve van een aanstelling als vrijwillig ambtenaar voor technische, administratieve en andere taken. Wij zijn er mee bekend dat in zulke gevallen doorgaans desondanks alsnog een betrouwbaarheidsonderzoek wordt ingesteld. In beginsel zijn wij hier voorstander van, omdat wij van mening zijn dat vrijwilligers onder gelijke omstandigheden langs dezelfde meetlat gelegd moeten worden als beroepspersoneel. Dat is nu niet het geval. Tegelijkertijd moeten wij deze praktijk stellig afwijzen, omdat dit gebeurt zonder rechtsgrond. Juist de politie zou een baken van rechtsstatelijkheid moeten zijn. Onrechtmatige inbreuken op de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen zou de politie zich niet mee in moeten laten. De onrechtmatigheid zou weggenomen kunnen worden door toestemming te vragen van de betrokkene. Ons zijn situaties bekend waarin dit is nagelaten.

Op basis van artikel 4b van het BRVP kan, indien naar het oordeel van het bevoegd gezag de aard van de functie of van de werkzaamheden hiertoe aanleiding geeft, in een aantal gevallen opnieuw een onderzoek als bedoeld in artikel 4a BRVP worden ingesteld. Dit artikel laat in het midden op welke vrijwillige ambtenaren dit artikel van toepassing is, in tegenstelling tot wat in artikel 8b van het BARP voor beroepspersoneel is bepaald. In de meest enge lezing van dit artikel slaat deze bepaling enkel op de vrijwillige ambtenaar in opleiding, aangezien artikel 4a BRVP ook enkel op de vrijwillige ambtenaar in opleiding ziet. Deze uitleg wordt nog eens versterkt door het woordje ‘opnieuw’, dat erop duidt dat er binnen die aanstelling een eerder onderzoek zal hebben moeten plaatsgevonden. Ten aanzien van vrijwillige ambtenaren die rechtstreeks zijn aangesteld voor de uitvoering van de politietaak en voor vrijwilligers die zijn aangesteld voor de uitvoering van technische administratieve en andere taken is dit evident niet het geval. Alle herhalingsonderzoeken voor andere politievrijwilligers dan vrijwillige ambtenaren in opleiding zouden daarmee onrechtmatig zijn. Wij vinden dit een onwenselijke situatie, te meer omdat dit afwijkt van hetgeen is bepaald voor beroepsmatige politieambtenaren.

¹ In de Visie op politievrijwilligers en het Inzetkader politievrijwilligers is in het CGOP afgesproken dat vrijwilligers een LFNP-functie zullen krijgen, dat hiervoor een wettelijk kader wordt uitgewerkt en dat de systematiek van het LFNP overigens leidend is voor het vrijwilligersbeleid. Deze afspraak moet nog uitgevoerd worden. Voor de overzichtelijkheid zullen we in deze brief (mutatis mutandis) schrijven alsof alle vrijwilligers al een LFNP-functie hebben en de LFNP-systematiek integraal op hen van toepassing is.

Artikel 4c BRVP beschrijft vervolgens dat er nadere regels gesteld kunnen worden ten aanzien van de uitvoering van de artikelen 4a en 4b BRVP. Hier is invulling aan gegeven door middel van de Regeling betrouwbaarheids- en geschiktheidsonderzoek politie.

Voor vrijwilligers die een vertrouwensfunctie uitoefenen geldt de Wet veiligheidsonderzoeken. Die wet bepaalt dat een vertrouwensfunctie eerst uitgeoefend mag worden dan nadat hier, op basis van een onderzoek door de veiligheidsdiensten, geen bezwaar tegen bestaat. In die gevallen waarin een veiligheidsonderzoek is vereist bepaalt het BRVP dat er afwijkende bepalingen gelden ten aanzien van het betrouwbaarheidsonderzoek en het herhalingsonderzoek. Deze systematiek komt overigens overeen met hoe hier bij beroepsmatige politieambtenaren mee om wordt gegaan.

Oplossing voor ervaren tekortkomingen

Met het onderhavige conceptwetsvoorstel worden de bepalingen over screening in het BRVP vervangen door bepalingen hierover in de Politiewet 2012. Zoals hierboven aangegeven bevat het BRVP een aantal wetstechnische gebreken. Wanneer dit conceptwetsvoorstel wordt verheven tot wet, dan worden die tekortkomingen hersteld. Door middel van artikel 47a wordt, ten aanzien van zij-instromers die een aanstelling als vrijwillige ambtenaar voor de uitvoering van de politietaken nastreven en personen die een aanstelling als vrijwillige ambtenaar voor technische, administratieve en andere taken nastreven, een rechtsgrond voor de screening gecreëerd. Met artikel 47h wordt een rechtsgrond gecreëerd voor het hernieuwd onderzoek bij politievrijwilligers waarbij dit thans onrechtmatig gebeurt. In aanvulling hierop bevat het conceptwetsvoorstel nog diverse andere bepalingen die het screeningsproces uitvoeriger beschrijven dan nu in het BRVP is bepaald. Ook bevat het conceptwetsvoorstel een aantal nieuwe screeningselementen, zoals de meldingsplicht en de continue screening.

In algemene zin juichen wij alle voornoemde aanpassingen toe, omdat ze – zonder onredelijke inbreuken op de persoonlijke levenssfeer – risico's verkleinen en onduidelijkheden en onrechtmatigheden wegnemen. Wel zijn wij van mening dat er in dit conceptwetsvoorstel een zeer ernstige tekortkoming zit. Die zullen we in de volgende paragraaf bespreken.

VOG voor vrijwillige ambtenaren, aangesteld voor technische, administratieve en andere taken

De hoofdregel uit artikel 47a, eerste lid, van het conceptwetsvoorstel is dat iemand pas ambtenaar van politie kan zijn indien daartegen op grond van een onderzoek naar de betrouwbaarheid van de betrokkene geen bezwaar bestaat. In het voorgestelde artikel 47a, tweede lid, lezen wij dat, in afwijking van de hoofdregel, voor ambtenaren van politie, bedoeld in artikel 2, onder c, voor zover deze zijn aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie, kan worden volstaan met een VOG. Ten aanzien van beroepsmatige ambtenaren met een gelijkwaardige aanstelling voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie, zou daarentegen op basis van dit voorstel niet kunnen worden volstaan met een VOG. Deze uitzondering voor politievrijwilligers met deze aanstellingsgrond bevreemdt ons ten zeerste.

VOG voor beroepsmatige ambtenaren ten onrechte geschapt

In het huidige artikel 8a, derde lid, onderdeel a, van het BARP is bepaald dat het mogelijk is om een beroepsmatige ambtenaar aan te stellen zonder een betrouwbaarheidsonderzoek uit te voeren, indien het een functie betreft "waarin technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie (...) worden uitgevoerd, (...) en het bevoegd gezag heeft bepaald dat voor de functie slechts een verklaring omtrent het gedrag als bedoeld in artikel 28 van de Wet justitiële gegevens is vereist". Op basis van dit conceptwetsvoorstel zou deze mogelijkheid echter komen te vervallen. Artikel 47a, tweede lid, voorziet immers enkel in de mogelijkheid om te volstaan met een VOG ten aanzien van politievrijwilligers met een aanstelling voor zulke werkzaamheden.

In de conceptmemorie van toelichting lezen we geen nadere onderbouwing waarom een VOG voor beroepspersoneel met een aanstelling voor technische, administratieve en andere taken niet langer zou volstaan. Uit de opsomming op pagina 4 valt wel op te maken dat dit kennelijk een bewuste keuze is geweest. Wij vinden dit niet in lijn is met de verdere toelichting ten aanzien van de VOG. Zo lezen wij op pagina 13:

"Voor bepaalde werkzaamheden binnen de politie is het denkbaar dat kan worden volstaan met een VOG. Vanwege de aard van deze werkzaamheden, waarbij gedacht kan worden aan werkzaamheden als gastheer-

of vrouw die bijvoorbeeld geen toegang heeft tot gevoelige informatie, is een betrouwbaarheidsonderzoek in het licht van het recht op bescherming van het privéleven niet gerechtvaardigd te achten.”

In de daaropvolgende tekst wordt gesteld dat dergelijke werkzaamheden binnen de politie “bijvoorbeeld worden uitgevoerd door vrijwillige ambtenaren van politie (sic.) die zijn aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie en door vakantiewerkers.” Het is onzes inziens echter niet uitgesloten dat ook beroepsmatige ambtenaren werkzaamheden zullen uitvoeren die hieraan voldoen. Dit blijkt ook uit de toelichting op pagina 5, waar wordt opgemerkt dat er op dit moment binnen de politieorganisatie weinig (beroepsmatige) functies zijn aangewezen waarvoor een VOG volstaat, maar er desondanks weldegelijk blijken te zijn. Ook voor beroepspersoneel in zulke functies zou het recht op bescherming van het privéleven dusdanig zwaar moeten wegen dat een betrouwbaarheidsonderzoek niet gerechtvaardigd is. Daarom zou de uitzondering van artikel 47a, tweede lid, niet alleen op vrijwillige ambtenaren gemaakt moeten kunnen worden.

Hieronder zullen wij nog uitgebreid uiteenzetten waarom we vinden dat de VOG slechts zelden zal volstaan en in ieder geval niet afdoende is voor hen die gastheer- of vrouw zijn. Vakantiewerkers zouden in sommige gevallen wél een voorbeeld kunnen zijn van ambtenaren van politie die, op locaties waar geen vertrouwelijke informatie wordt verwerkt, voor een zeer korte periode kleine en met een kortlopende aanstelling, ondersteunende taken en werkzaamheden uitvoeren die afdoende gescreend kunnen worden met enkel een VOG. In dit verband merken we graag op dat vakantiewerkers hun rechtspositie thans niet ontleen aan het BRVP, maar aan het BARP. Vakantiewerkers zijn dus thans geen vrijwillige ambtenaren. Ze ontleen hun rechtspositie aan het BARP, zoals blijkt uit de definitie van het begrip ‘ambtenaar’ in artikel 1, eerste lid, onderdeel i, van het BARP. Met het voorgestelde artikel 47k zou de wetgever hier verandering in brengen. Wij vragen ons af of dit überhaupt verstandig en wenselijk is. Een rechtspositionele wijziging van deze aard moet naar onze mening in ieder geval niet via dit wetsvoorstel doorgevoerd worden, maar vereist een zorgvuldige voorbereiding en discussie in het CGOP. Alleen al om deze reden zou de uitzondering van artikel 47a, tweede lid, nu niet alleen op vrijwillige ambtenaren van toepassing moeten zijn en zou de reikwijdte van artikel 47k moeten worden uitgebreid tot ambtenaren van politie als bedoeld in artikel 2, onderdelen b en c, voor zover ze zijn aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie.

Gevoelige informatie en wanneer een VOG volstaat

Uit de concepttoelichting leiden we af dat een betrouwbaarheidsonderzoek geëigend is zodra de betrokkene in contact komt of zou kunnen komen met gevoelige informatie. Hierbij denken wij aan politiegegevens, maar ook aan operationele, tactische of strategische toezichts-, handhavings- en opsporingsinformatie en informatie van inlichtingen- en veiligheidsdiensten. Zelfs informatie die de ambtenaar van politie of de politie-externe inzicht verschaft in werkwijzen en procedures rondom operationele processen kan al gevoelig zijn. De bescherming van de hieraan verwante belangen van collega’s, burgers, bedrijven, de overheid en de samenleving als geheel wegen op voorhand zo zwaar dat het betrouwbaarheidsonderzoek altijd gerechtvaardigd is. Zeker ook omdat politiewerk dusdanig dynamisch is dat van tevoren nooit valt uit te sluiten dat de betrokken ambtenaar van politie of politie-externe toch in aanraking zal komen met gevoelige informatie, waarmee hij of zij uit hoefde van diens functie normaal gesproken niet in aanraking zal komen.

In het licht van onze bovenstaande uiteenzetting van wanneer er sprake is van gevoelige informatie willen we nadrukkelijk stilstaan bij het genoemde voorbeeld in de conceptmemorie van toelichting. Volgens de conceptmemorie van toelichting kan, voor de uitzondering van artikel 47a, tweede lid, in dit verband gedacht worden aan werkzaamheden als gastheer- of vrouw die bijvoorbeeld geen toegang heeft tot gevoelige informatie. De taken van zulke gastheren- en vrouwen worden intern ook wel aangeduid als ‘baliewerkzaamheden’. Deze taken en werkzaamheden vallen, in termen van het Landelijk Functiegebouw Nederlandse Politie (LFNP) in de functiereeks Intake & Service. Omdat het in dit voorbeeld kennelijk alleen om (zeer) eenvoudige baliewerkzaamheden gaat zal dit betrekking hebben op een lichte functie uit deze functiereeks. In bijlage 3 van de Regeling vaststelling LFNP wordt de kern van de lichtste functie uit deze reeks, de Assistent Intake & Service A, als volgt omschreven:

“Kern van de functie

Intake & Service draagt bij aan de handhaving van de rechtsorde (criminaliteitsbestrijding) en van de openbare orde, en aan veiligheid en leefbaarheid in de samenleving door de intake van burgerverzoeken te

verrichten, inzetverzoeken van collega's te behandelen en service te verlenen door politieke administratieve ondersteuning te verrichten.

Intake & Service geeft met name uitvoering aan het proces Intake uit de tak Uitvoeren en aan de processen in de takken Voorbereiden en Verbeteren uit het RBP.

De Assistent Intake & Service A draagt bij aan de handhaving van de rechtsorde (criminaliteitsbestrijding) en van de openbare orde, en aan veiligheid en leefbaarheid in de samenleving door – op aanwijzing en onder begeleiding – de uitvoering van Intake & Service te ondersteunen op aangewezen taakgebieden (zoals vragen van burgers aan te nemen, toegangscontrole uit te oefenen en bezoekers te registreren, dossiers te dupliceren en te bezorgen bij justitie en aangereikte gegevens in de daartoe geëigende (archief)systemen vast te leggen) volgens gestandaardiseerde werkwijzen, nauwgezette richtlijnen en instructies en bekende oplossingen. De Assistent Intake & Service A wordt in zijn activiteiten begeleid door ten minste een Assistent Intake & Service B.”

Het is niet noodzakelijk dat de vrijwillige ambtenaar of beroepsmatige ambtenaar de volledige LFNP-functie uitvoert. Het kan dus zijn dat de gastheer- of vrouw slechts een deel van de kern van de functie van Assistent Intake & Service A uitvoert. Desondanks ademt deze functiebeschrijving in al haar facetten het beeld van een functie waarin er omgang plaatsvindt met gevoelige informatie. Medewerkers in het vakgebied Intake & Service verwerken veel informatie, zitten aan in de briefing en hebben, bijvoorbeeld door middel van Integraal Bevragen en BlueView, toegang tot opsporingsinformatie. Daarbovenop wordt er nauw samengewerkt tussen het Intake & Serviceproces en de Gebiedsgebonden Politiezorg. Het is onwaarschijnlijk dat er in de praktijk rekening mee gehouden zal worden dat er een vrijwillige of beroepsmatige medewerker aanwezig is die geen omgang mag hebben met gevoelige informatie. Sterker nog, dit zou de werkzaamheden in het Intake & Serviceproces ernstig verstoren.

Wij achten het ondenkbaar dat een gastheer- of vrouw nooit met gevoelige informatie in aanraking zal komen. Zoals hierboven geschetst bevindt hij of zij zich immers in een omgeving waarin deze informatie wordt verwerkt en waarin hij of zij deze informatie bedoeld of onbedoeld tot zich kan nemen. Het ligt zelfs in de aard van deze werkzaamheden besloten dat er weldegelijk met gevoelige informatie wordt gewerkt. In de vacature voor host/hostess (vrijwilligerswerk) bij het Basisteam Alkmaar² lezen wij bijvoorbeeld:

“Wat ga je doen?”

Het bureau Mallegatsplein in hartje Alkmaar is van 08:00 uur tot 18:00 uur geopend. De ambitie is dat er dan ook continu een host in het bureau aanwezig is om bezoekers te ontvangen, te begeleiden en vragen te beantwoorden. Samen met je collega's in deze functie ben je verantwoordelijk voor persoonlijke, professionele en gastvrije service. Je fungeert als het visitekaartje van de politie en je handelen heeft dus direct invloed op het imago van en vertrouwen in de politie. Je ontvangt (internationale) bezoekers en met je positieve uitstraling beantwoord je iedere vraag zo klantvriendelijk en efficiënt mogelijk. Verder luister je goed naar de vraag of wens van de bezoeker. Indien gewenst begeleid je bezoekers in het doen van aangifte via de aangiftezuil, geeft uitleg over het proces, of je verwijst hen in meer complexe gevallen door naar een medewerker intake & service.”

Inherent aan het gastheer- of vrouwschap is dus het publiekscontact en het aanhoren van vragen en wensen van bezoekers. Dit is gevoelige informatie. Zo zal de gastheer- of vrouw bijvoorbeeld inzicht en informatie vergaren over wie zich op het politiebureau meldt en met welk verzoek dit gebeurt. De informatie dat iemand zich op het politiebureau heeft gemeld omdat hij of zij te kampen heeft met (georganiseerde) criminaliteit of (eergereleerd) geweld kan de betreffende persoon bijvoorbeeld rechtstreeks in gevaar brengen wanneer die informatie in verkeerde handen terecht komt. Zulke informatie is dus inherent uiterst gevoelig. Daarenboven fungeren deze gastheren- en vrouwen ook als visitekaartje van de politie. Juist in het eerste contact kan de politie mensen van zich vervreemden. Het enkele feit dat een slachtoffer de gastheer- of vrouw kent uit een voor hem of haar bedreigend milieu kan al voldoende zijn om de politie te mijden. De persoon die in de gelegenheid wordt gesteld om in een politiebureau burgers te ontvangen moet dus in elk opzicht een vertrouwenwekkend en te vertrouwen visitekaartje zijn. Naar onze

² Vacature host/hostess. (2018). Opgehaald op 26 februari 2018 van Kombijdepolitie: <https://www.kombijdepolitie.nl/vacatures/paginas/host-hostess-alkmaar.aspx>

mening kan daarom bij gastheren- en vrouwen nooit volstaan worden met een VOG. De VOG verschaft immers alleen inzicht in het justitiële verleden (harde beletselen) van een persoon op het moment dat de verklaring wordt afgegeven. De VOG verschaft geen enkel inzicht in andere feiten en omstandigheden die een beletsel zouden kunnen vormen voor diens functioneren als ambtenaar van politie, zoals de achtergrond van de betrokkene. Slechts in een betrouwbaarheidsonderzoek kunnen zulke andere feiten en omstandigheden worden betrokken in het oordeel over iemands integriteit en kunnen de ‘zachte beletselen’ leiden tot het oordeel van iemand niet geschikt is om bij de politie in dienst te komen en te blijven.

Uit het conceptwetsvoorstel maken wij op dat, indien bepaald is dat een VOG volstaat, de ambtenaar van politie niet onderhevig is aan continue screening. Dit is opgenomen in het voorgestelde artikel 47f. Hierboven hebben wij geschetst dat het ons zorgen baart dat de VOG geen inzicht verschaft in andere beletselen dan de harde beletselen. In het licht hiervan baart het ons ook zorgen dat er geen continue screening plaatsvindt op hen die kunnen volstaan met een VOG. Personen kunnen zich namelijk gaandeweg ontwikkelen in een richting die hen kwetsbaar maakt. Het ontbreken van continue screening vinden wij dus een gevaarlijke situatie. Weliswaar moet er, blijkens artikel 47i, in zulke gevallen wel periodiek een nieuwe VOG overhandigd worden ten aanzien van de harde beletselen, maar de andere feiten en omstandigheden zullen daarmee nooit aan het licht komen. Wij vragen ons zelfs af of de niet-harde beletselen, wanneer zij zich op enig moment tóch openbaren, niet alsnog zouden moeten kunnen leiden tot een betrouwbaarheidsonderzoek of een andersoortig adequaat onderzoek dat zelfs tot ontslag kan leiden vanwege een gebrek aan betrouwbaarheid.

Overigens merken wij nog op dat het voorgestelde artikel 47a, tweede lid, nu ziet op “bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen werkzaamheden”. Wij raden u aan om een stelligere formulering te kiezen, die op voorhand uitsluit dat een ambtenaar van politie nog kan volstaan met een VOG indien hij in diens takenpakket een werkzaamheid heeft die wel onder een zwaarder screeningsregime valt. Op dit punt is de huidige formulering namelijk vaag.

Wij raden u ten stelligste aan om het conceptwetsvoorstel te herzien op het punt van de VOG. Indien u toch volhardt in de mogelijkheid enkel een VOG te vragen, dan raden wij u aan om af te stappen van de gedachte dat gastheer- of vrouwschap een voorbeeld is van een situatie waarin een VOG zou kunnen volstaan. Wij adviseren u om in de memorie van toelichting uitvoeriger te beschrijven wanneer er sprake is van omgang met gevoelige informatie. In deze brief hebben we geprobeerd om daar alvast een aanzet toe te geven. Wij hebben ook geprobeerd om u tegemoet te treden door met een voorbeeld te komen van taken en werkzaamheden waarbij het overleggen van een VOG zou kunnen volstaan als screeningsmethode. Zo’n voorbeeld hebben we helaas niet gevonden. In elke beroepsmatige- en vrijwilligersfunctie kan een informatiepositie opgebouwd worden die tot onacceptabele kwetsbaarheid leidt. Niet voor niets wordt er nauwelijks gebruik gemaakt van de huidige mogelijkheid in artikel 8a, derde lid, onderdeel a, van het BARP. Het is een misvatting om te denken dat er daarentegen wel vrijwilligersfuncties zullen zijn waarin dit het geval is (zie tevens hieronder, ‘hetzelfde, tenzij’). We geven u daarom in overweging om het voorgestelde artikel 47a, tweede lid, en de daarmee samenhangende bepalingen in hun geheel te schrappen.

Verwarring functie en aanstellingsgrond

Wij zijn van mening dat het conceptwetsvoorstel ten onrechte onderscheid maakt tussen ambtenaren van politie die zijn aangesteld voor de uitvoering van de politietaken en ambtenaren van politie die zijn aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie. Dit wordt met name zichtbaar in de VOG-uitzondering van artikel 47a, tweede lid, die alleen van toepassing is op (vrijwillige) ambtenaren, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en overige taken.

Zoals bekend is er bij de politie geen harde koppeling tussen aanstellingsgrond en functie. Het ligt voor de hand dat ambtenaren van politie, aangesteld voor de uitvoering van de politietaken, een functie vervullen in het LFNP-domein ‘uitvoering’. Net zo goed ligt het voor de hand dat ambtenaren van politie, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken, een functie vervullen in het LFNP-domein ‘ondersteuning’. Desondanks is elke combinatie van aanstellingsgrond en functie mogelijk. Zeker wanneer de aanstelling voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken wordt aangevuld met buitengewone opsporingsbevoegdheid, als bedoeld in artikel 142 van het Wetboek van strafvordering, en politiebevoegdheden krachtens artikel 7, zevende lid, van de Politiewet 2012. Schematisch ziet dit er als volgt uit:

	LFNP-domein 'leiding'	LFNP-domein 'uitvoering'	LFNP-domein 'ondersteuning'
Aanstelling voor de uitvoering van de politietaak	✓	✓	✓
Aanstelling voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie	✓	✓	✓

Hoewel het niet voor de hand ligt is het dus mogelijk dat iemand wordt aangesteld als ambtenaar van politie voor de uitvoering van de politietaak en taken en werkzaamheden gaat uitvoeren waarin hij of zij geen omgang heeft met gevoelige informatie. Meer waarschijnlijk is de situatie waarin iemand al ambtenaar van politie, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, is en een ander takenpakket op zich neemt waarin hij of zij geen omgang meer heeft met gevoelige informatie. Zo komt het regelmatig voor dat politieambtenaren, met behoud van hun aanstellingsgrond, een uitvoerende LFNP-functie verlaten en de meest uiteenlopende ondersteunende LFNP-functies op zich nemen. Zowel onder beroepspersoneel als onder vrijwilligers is dit een gangbare praktijk.

Wij halen het bovenstaande aan omdat het goed voorstelbaar is dat er ambtenaren van politie, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, zijn die op gelijke voet met hun collega's met een aanstelling voor technische, administratieve en andere taken geen omgang met gevoelige informatie (meer) hebben. Wij spiegelen de redactie van het huidige artikel 8a, derde lid, aanhef en onderdeel a, BARP daarom graag aan het nu door u voorgestelde artikel 47a, tweede lid, van de Politiewet 2012. Naar onze mening houdt het eerstgenoemde artikellid op een veel zorgvuldigere wijze rekening met het onderscheid tussen aanstellingsgrond en functie dan het laatstgenoemde artikellid. Artikel 8a, derde lid, aanhef en onderdeel a, BARP luidt:

Artikel 8a

3 *Het tweede lid is niet van toepassing indien:*

- a** *het een aanstelling betreft in een functie waarin technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie of de rijksrecherche worden uitgevoerd, in een functie bij de Politieacademie of bij een ondersteunende dienst of als vakantiewerker en het bevoegd gezag heeft bepaald dat voor de functie slechts een verklaring omtrent het gedrag als bedoeld in artikel 28 van de Wet justitiële gegevens is vereist, of (...).*

Dit artikellid sluit niet uit dat de VOG-uitzondering van toepassing is op alle (beroepsmatige) ambtenaren.³ Zou de wetgever iets anders bedoeld hebben, dan zou er immers gestaan hebben dat het eerste lid niet van toepassing is indien: 'het betreft een aanstelling voor technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie of de rijksrecherche'. Dit grammaticale verschil duidt erop dat de wetgever bedoeld heeft dat aanstellingsgrond in nauwe zin niet ter zake doet en dat er voor de toepasselijkheid van deze uitzondering gekeken moet worden naar datgene wat de betrokken ambtenaar binnen zijn aanstelling voor functie uitvoert. Wanneer die functie gelegen is op het terrein van technische, administratieve en andere taken, dan kan de uitzondering worden toegepast. Daarentegen sluit het voorgestelde artikel 47a, tweede lid, van de Politiewet 2012, op voorhand uit dat ambtenaren met een aanstelling voor de uitvoering van de politietaak tóch een functie uitoefenen op het terrein van technische, administratieve en andere taken (ondersteuning) waarvoor een VOG zou kunnen volstaan:

Artikel 47a Politiewet 2012 (voorgesteld)

- 2.** *In afwijking van het eerste lid kan voor bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen werkzaamheden worden bepaald dat voor het zijn van ambtenaar van politie, bedoeld in artikel 2, onder c, voor zover deze is aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie, kan worden volstaan met een verklaring omtrent het gedrag.*

In het licht van het noodzakelijkheids criterium van artikel 8, tweede lid, van het EVRM, vragen wij ons af of het bovenstaande wel stand kan houden. Op ons komt het namelijk niet redelijk over dat twee personen, die inhoudelijk

³ Ook de oorspronkelijke formulering van deze bepaling in het toenmalige artikel 8a, vierde lid, BARP (Stb. 1998, nr. 144) kende een formulering die op alle ambtenaren van toepassing was, namelijk: "Het tweede lid is niet van toepassing indien het bevoegd gezag heeft bepaald dat voor de functie slechts een verklaring omtrent het gedrag is vereist."

dezelfde taken en werkzaamheden uitvoeren en daarin geen omgang hebben met gevoelige informatie, onderworpen worden aan een verschillend screeningsregime. Als voor diegene met takenpakket A, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie volstaan kan worden met een VOG, dan kan niet worden volgehouden dat op diegene met hetzelfde takenpakket A, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, een zwaardere inbreuk op diens persoonlijke levenssfeer gerechtvaardigd is. Het risico en de dreiging zijn in beide situaties immers identiek. Wanneer een ambtenaar van politie zich in zo'n situatie op dit onderscheid beroept, dan verwachten wij dat de rechter zal bepalen dat artikel 47a, eerste lid, voor hem of haar onverbindend is en dat diegene alsnog kan volstaan met de overlegging van een VOG. In dit verband vragen wij ons ook af of het onderscheid tussen de vrijwillige ambtenaar en de beroepsmatige ambtenaar wel gerechtvaardigd is wanneer beide hetzelfde takenpakket hebben en de vrijwillige ambtenaar voor dat takenpakket kan volstaan met enkel een VOG.

Hetzelfde, tenzij

Wij onderschrijven dat inbreuken op de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen nooit groter moeten zijn dan noodzakelijk is. Als er voor ambtenaren van politie in bepaalde situaties volstaan kan worden met een VOG, dan ondersteunen wij dit. Zoals hierboven aangegeven betwijfelen wij of deze uitzondering alleen voor sommige politievrijwilligers open zou moeten staan. Als het kennelijk noodzakelijk is om géén uitzondering toe te staan voor beroepspersoneel, dan roept dit bij ons de vraag op of deze uitzondering wél voor sommige politievrijwilligers open zou moeten staan. Zeker wanneer zij een gelijk of gelijkwaardig takenpakket hebben.

Met de teamchefs van de afdelingen Regionale Coördinatie-taken, die de teams Coördinatie Politievrijwilligers in de eenheden aansturen en hun kritiek op de VOG-uitzondering voor politievrijwilligers al eerder kenbaar hebben gemaakt, zijn wij van mening dat er kennelijk een verkeerd beeld bestaat van wat politievrijwilligers zijn en hoe zij zich binnen de politieorganisatie bewegen. In de afgelopen jaren zijn er op dit gebied veel relevante ontwikkelingen geweest. Zo is er samen met uw minister een Visie op politievrijwilligers tot stand gekomen. De visie beschrijft een professionalisering van het vrijwilligersdomein. Ook zijn er afspraken gemaakt over welke taken wel en niet door politievrijwilligers uitgevoerd kunnen worden. Grofweg luidt deze lijn dat politievrijwilligers alleen taken en werkzaamheden zullen uitvoeren die tevens binnen de politie door beroepspersoneel uitgevoerd worden en die tegelijkertijd politie-intern niet verdringend zijn ten opzichte van dat beroepspersoneel. Daarmee is het dus niet logisch dat er ten aanzien van politievrijwilligers wordt gedacht dat zij mogelijk wel taken en werkzaamheden zullen uitvoeren waarbij een VOG volstaat, terwijl zulke taken en werkzaamheden bij beroepspersoneel niet voorkomen. Zulke inzet zou immers tegen gemaakte afspraken ingaan. Als er voor beroepspersoneel – ook in die gevallen waarin zij slechts een deel van hun LFNP-functie vervullen – geen uitzondering nodig is, dan is het dat voor vrijwilligers ook niet. Daarmee zou artikel 47a, tweede lid, overbodig zijn.

In dit licht vinden wij het voorgestelde artikel 47a, tweede lid, zelfs potentieel stigmatiserend. Het bevat namelijk een ontkenning van de afspraak dat beroepspersoneel en vrijwilligers gelijkwaardig behandeld worden. Wij hechten juist zeer veel belang aan het principe 'hetzelfde, tenzij'. Voorheen wisten politievrijwilligers nauwelijks waar ze aan toe waren. Beroepsmatige collega's en leidinggevenden wisten in nog veel mindere mate wat ze van vrijwilligers mochten verwachten, waar ze hen voor mochten inzetten en waar ze hen op mochten aanspreken. In de afgelopen jaren heeft de 'hetzelfde'-clause er in al haar facetten voor gezorgd dat vrijwilligers niet langer weggezet worden als derden die er een beetje bijhangen. Het geeft duidelijkheid en structuur en werkt emanciperend. Door consequent vast te houden aan de afspraak dat zaken hetzelfde geregeld voor zowel beroepspersoneel als vrijwilligers is veel rust ontstaan. Dit begint inmiddels haar vruchten af te werpen.

Nog om een andere reden zijn wij van mening dat het belangrijk is om in dit geval vast te houden aan de 'hetzelfde'-clause. Naar onze opvatting volstaat een VOG dus of in gelijke gevallen voor beroepspersoneel en vrijwilligers, of voor beide groepen in zijn geheel niet. Dit dient in de wet tot uitdrukking te komen, door beide groepen gelijk te behandelen. Wij vinden namelijk dat een disproportioneel groot risico wordt genomen met het aanzien van de groep politievrijwilligers als geheel, wanneer zij als enigen (ten dele) kunnen volstaan met een VOG. Wanneer er één vrijwilliger op basis van een VOG over de schreef gaat, dan zal dit een negatieve uitstraling hebben op het aanzien van alle politievrijwilligers. Het zal namelijk tijd kosten om uit te leggen dat er op hen verschillende screeningsregimes van toepassing zijn, voor zover mensen al ontvankelijk zijn voor deze uitleg. Daarom moet ook het groepsbelang worden meegewogen in de keuze om sommige politievrijwilligers enkel op basis van een VOG te screenen.

Omdat het principe 'hetzelfde, tenzij' voor ons zo belangrijk is zullen wij steeds zeer kritisch zijn op elk beroep op de 'tenzij'-clausule. In aanvulling op al hetgeen we hiervoor reeds betoogd hebben zijn wij van mening dat er in de belangenafweging rondom artikel 47a, tweede lid, onvoldoende rekening lijkt te zijn gehouden met het voor vrijwilligers zeer belangrijke doorontwikkelperspectief. Politievrijwilligers voeren hun taken namelijk uit omdat ze daar voldoening uithalen. Die voldoening zit niet in de geldelijke vergoeding die ze (al dan niet) ontvangen. Veeleer halen zij hun voldoening uit de mogelijkheid om een leuke, spannende, of interessante tijd bij de politie te hebben. Bijvoorbeeld door nieuwe mensen te leren kennen, nieuwe situaties te ervaren en steeds weer nieuwe vaardigheden te moeten aanspreken. Dit vergt enige flexibiliteit in de inzetbaarheid. Iemand die zich wil doorontwikkelen moet af en toe diens grenzen verleggen. De VOG verstart vrijwilligers in hun flexibiliteit, omdat zij ineens op veel plaatsen niet meer aanwezig mogen zijn en afgesneden moeten worden van veel informatie. Juist ten aanzien van gastheer- en vrouwenschap hebben we in de afgelopen jaren gezien dat de betreffende vrijwilligers zich willen doorontwikkelen, maar om deze redenen en soortgelijke redenen door de politie worden belemmerd in hun mogelijkheden.

Wij voorzien dus dat vrijwilligers die op basis van een VOG werken ernstig beperkt zullen raken in hun mogelijkheden tot doorontwikkeling. Voor de werkzaamheden die zij op dat moment uitvoeren behoeven ze immers geen betrouwbaarheidsonderzoek. Tegelijkertijd zijn ze, omdat ze geen betrouwbaarheidsonderzoek hebben ondergaan, niet in de gelegenheid om in een andere context bepaalde vaardigheden te ontwikkelen. In deze situatie van stilstand bestaat er vervolgens – in enge zin – voor de politie geen aanleiding om ze alsnog een betrouwbaarheidsonderzoek te laten doorlopen. Ze zullen immers niet doorstromen naar een volgende functie, omdat ze daar niet geschikt voor zijn. Hierdoor ontstaat een zogenaamde 'Catch 22'-situatie. Dit beperkt vrijwilligers in hun mobiliteit en gaat in tegen hun belangen. Naar onze opvatting zijn dit zwaarwegende belangen van de betrokkene die noodzaken tot een zwaardere inbreuk op de persoonlijke levenssfeer van betrokkene, in de zin van artikel 8, tweede lid, EVRM. In het eigenbelang van de vrijwilliger is het dus doorgaans belangrijk om ze een betrouwbaarheidsonderzoek te laten ondergaan.

Tot slot

Bovenstaande leidt ons tot de conclusie dat de voorgestelde VOG-uitzondering voor vrijwillige ambtenaren, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie, thans onwenselijk is vormgegeven en heroverweging behoeft. De huidige formulering maakt een onterecht onderscheid tussen:

- 1) vrijwillige ambtenaren enerzijds en beroepsmatige ambtenaren anderzijds en
- 2) ambtenaren van politie, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak, enerzijds en ambtenaren van politie, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie anderzijds.

Wij bestrijden dat dit een wenselijk, werkbaar en juridisch acceptabel onderscheid is, mede in het licht van recente afspraken over het vrijwilligersbeleid en de uitvoeringspraktijk. Wij stellen daarom voor om artikel 47a, tweede lid, dusdanig aan te passen dat het op alle ambtenaren van politie van toepassing kan zijn, wanneer voldaan wordt aan de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te formuleren criteria. Wij raden u aan om de redactie van dit artikellid overigens ook zodanig aan te passen dat het uitgesloten is dat iemand alsnog op basis van een VOG werkzaamheden uitvoert die niet VOG-waardig zijn. Ook adviseren we u om de definitie van vakantiewerker aan te passen. Als bijlage doen we u een tekstvoorstel toekomen. Wijzigingen ten opzichte van uw voorstel hebben we daarin groen gearceerd.

Voorts zijn wij van mening dat het genoemde voorbeeld van een situatie waarin volstaan kan worden met een VOG (gastheer- en vrouw) volstrekt niet overtuigend is. Het is naar onze opvatting zelfs een voorbeeld van een situatie waarin evident altijd een betrouwbaarheidsonderzoek uitgevoerd zal moeten worden. Wij adviseren u daarom met klem om uit te werken wat 'omgang met gevoelige informatie' en in de memorie van toelichting met een overtuigend voorbeeld te komen van een functie (samenstel van werkzaamheden) waarbij hieraan voldaan wordt. Indien zo'n voorbeeld niet gevonden wordt, dan raden wij u aan om dit aanleiding te laten zijn om de VOG-uitzondering van artikel 47a, tweede lid, en de daarmee samenhangende andere bepalingen in hun geheel te schrappen.

Wij danken u hartelijk dat u ons in de gelegenheid hebt gesteld om advies uit te brengen over dit conceptwetsvoorstel. Mocht u, na het uitbrengen van dit advies, het ontwerp op belangrijke punten wijzigen, dan wordt de LOPV graag in de gelegenheid gesteld om een aanvullend advies uit te brengen.

Indien u naar aanleiding van ons advies nog vragen of opmerkingen heeft, dan zien wij die graag tegemoet. Voor technische vragen naar aanleiding van dit advies kunt u ook rechtstreeks contact opnemen met dhr. B. Rif MSc MBA of dhr. ir. B. van der Wees LLB, beiden bestuurslid voor collectieve belangenbehartiging. In verband met de door u voorgenomen publicatie van dit advies laten wij de vermelding van hun contactgegevens achterwege, temeer omdat deze bekend zijn op uw departement.

Het bestuur van de LOPV,
namens deze,

Voorzitter

Bijlage – Tekstvoorstel

Artikel 47a (werktitel: kernartikel - eis voor het zijn van ambtenaar/werkzaamheden onder verantwoordelijkheid van de politie)

1. Het zijn van ambtenaar van politie als bedoeld in artikel 2, onder a, b of c, is slechts mogelijk, indien hiertegen op grond van een onderzoek naar de betrouwbaarheid van de betrokkene geen bezwaar bestaat.
2. In afwijking van het eerste lid kan voor bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen werkzaamheden worden bepaald dat voor het zijn van ambtenaar van politie, bedoeld in artikel 2, onder a, b of c, indien hij uitsluitend zulke werkzaamheden uitvoert, kan worden volstaan met een verklaring omtrent het gedrag.
3. Het krachtens overeenkomst verrichten van werkzaamheden voor de politie is slechts mogelijk, indien de betrokken natuurlijk persoon in het bezit is van een verklaring omtrent het gedrag.
4. In afwijking van het derde lid is het krachtens overeenkomst verrichten van bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen werkzaamheden voor de politie die een risico kunnen vormen voor de integriteit van deze organisatie slechts mogelijk, indien hiertegen op grond van een onderzoek naar de betrouwbaarheid van de betrokken natuurlijke persoon geen bezwaar bestaat.
5. Van een bezwaar als bedoeld in het eerste en vierde lid kan slechts sprake zijn, indien naar het oordeel van het tot aanstelling, schorsing en ontslag bevoegd gezag onderscheidenlijk de korpschef er onvoldoende waarborgen zijn dat de betrokkene betrouwbaar kan worden geacht.
6. Van een bezwaar is in ieder geval sprake indien de betrokkene onherroepelijk is veroordeeld ter zake een bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen misdrijf. Met een veroordeling wordt gelijkgesteld een strafbeschikking en het voldoen aan voorwaarden ter voorkoming van strafvervolgung als bedoeld in artikel 74, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht.
7. In plaats van de verklaring omtrent het gedrag kan de betrokkene een met deze verklaring overeenkomend document, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in de staat van herkomst, overleggen.
8. In afwijking van het eerste tot en met vierde lid is het zijn van ambtenaar van politie als bedoeld in artikel 2, onder a, b of c, in een vertrouwensfunctie als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder a, van de Wet veiligheidsonderzoeken of het krachtens overeenkomst verrichten van werkzaamheden voor de politie in het kader van een vertrouwensfunctie slechts mogelijk, indien ten aanzien van de betrokkene een verklaring als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder b, van die wet is afgegeven.

Artikel 47k (werktitel: vakantiewerker)

Voor de toepassing van de artikelen 47a tot en met 47j wordt onder ambtenaar van politie als bedoeld in artikel 2, onder b of c, voor zover deze is aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie, mede verstaan de persoon die ten tijde van onderbreking van diens opleiding wegens vakantie, voor een periode van ten hoogste acht weken bij de politie is aangesteld voor het verrichten van ondersteunende werkzaamheden.